

ΚΑΘΡΙΝ ΛΙΤΑΓΟΥΝΤ

Ληλιπούτεια Μαγεία

Το μαγικό Γαλαροπλασείο
4

ΠΑΙΔΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ

ΣΕΙΡΑ: ΜΙΚΡΗ ΠΥΞΙΔΑ

ΤΙΤΛΟΣ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΥ: BLISS 4 – MAGIC BY THE MOUTHFUL
ΤΙΤΛΟΣ ΒΙΒΛΙΟΥ: **Το μαγικό ζαχαροπλαστείο (ΒΙΒΛΙΟ 4)**
– **Λιλιπούτεια Μαγεία**

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ: Kathryn Littlewood

ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ: Τατιάνα Σταυρουλάκη

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ – ΔΙΟΡΘΩΣΗ ΚΕΙΜΕΝΟΥ: Έλπη Κυργιοπούλου

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΣΕΛΙΔΟΠΟΙΗΣΗ: Μερσίνα Λαδοπούλου

© The Inkhouse, 2017

© Εικονογράφησης: Erin McGuire

© Εικονογράφησης εξωφύλλου: Alexandre Chaudret

© ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε., Αθήνα 2017

Πρώτη έκδοση: Νοέμβριος 2017

Έντυπη έκδοση ISBN: 978-618-01-2077-6
Ηλεκτρονική έκδοση ISBN 978-618-01-2078-3

Τυπώθηκε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σε χαρτί ελεύθερο χημικών ουσιών, προερχόμενο αποκλειστικά και μόνο από δάση που καλλιεργούνται για την παραγωγή χαρτιού.

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις του Ελληνικού Νόμου (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως η άνευ γραπτής αδειάς του εκδότη κατά οποιοδήποτε τρόπο ή μέσο αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, διανομή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση, παρουσίαση στο κοινό σε οποιοδήποτε μορφή (ηλεκτρονική, μηχανική ή άλλη) και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΨΥΧΟΓΙΟΣ Α.Ε.

Έδρα: Τατοΐου 121, 144 52 Μεταμόρφωση

Βιβλιοπωλείο: Εμμ. Μπενάκη 13-15, 106 78 Αθήνα

Τηλ.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

PSYCHOGIOS PUBLICATIONS S.A.

Head Office: 121, Tatoiou Str., 144 52 Metamorfossi, Greece

Bookstore: 13-15, Emm. Benaki Str., 106 78 Athens, Greece

Tel.: 2102804800 • fax: 2102819550 • e-mail: info@psychogios.gr

www.psychogios.gr • <http://blog.psychogios.gr>

ΚΑΘΡΙΝ ΛΙΤΛΓΟΥΝΤ

Διημιπρούτεια Μαγεία

το μαγικό Τετάρτη/αυτίο

④

Μετάφραση:
Τατιάνα Σταυρουλάκη

*Αφιερωμένο στους απολαυστικούς
αναγνώστες μου, που ζητούσαν
επίμονα να μάθουν: Τι γίνεται μετά;*

Περιεχόμενα

ΠΡΟΛΟΓΟΣ – Το πρώτο κάτι.....	11
Τυχερό μπισκότο.....	21
Κι αλευρωμένος να 'ναι ο ποντικός, η γάτα τον γνωρίζει.....	38
Ξεχασιάρικά στριφτά ντόνατ.....	60
Η χορογραφία του σερβιρίσματος.....	82
Ποντίκι στη μαρέγκα.....	99
Η καρδιά της αγκινάρας.....	120
Μπαρούφες στον αέρα.....	134
Ο καπελωμένος γάτος.....	151
Ο χορός της Ψημένης Αλάσκας.....	167
Η αλήθεια για τα ψέματα.....	187
Ο Σκοτσέζος ασθενής.....	204
Λουλούδια και χιονόμπαλες.....	224
Μικροσκοπικός κλέφτης.....	241
Μηχανική μαγεία.....	257
Τηγανίτες του Γατομάτη.....	276
Χορτάστε τούρτα.....	300
Ενός κακού μύρια βρέχονται.....	315
Μια παράξενη χορωδία.....	331

ΠΡΟΛΟΓΟΣ Το πρώτο Κάτι

Ένα πρωινό στα τέλη του καλοκαιριού, η Ρόζμαρι Μπλις διέσχιζε με το ποδήλατό της το Κακοτυχώρι κουβαλώντας μια ανοιχτή μπλε γυάλα στο καλάθι της. Τα δρομάκια ήταν έρημα, το χωριό ακόμα κοιμόταν.

Ελάχιστοι κάτοικοι ήταν ξύπνιοι από τόσο νωρίς, και σίγουρα όχι τα συνηθισμένα δεκατριάχρονα κορίτσια. Όμως, η Ρόζμαρι Μπλις δεν ήταν ένα συνηθισμένο δεκατριάχρονο κορίτσι. Ήταν μια Εξέχουσα Ζαχαροπλάστισσα της Οικογένειας Μπλις, και είχε πολλή δουλειά να κάνει.

Καθώς η Ρόζμαρι γύριζε βιαστικά τα πετάλια μέσα στην πρωινή ομίχλη, λαμπερές τούφες από το φως της αυγής τρύπωναν στη γυάλα. Σαν λεπτά, μαλακά βλασταράκια, στριφογύριζαν και πλέκονταν

μεταξύ τους κολλώντας στο παχύρρευστο σιρόπι που έντυνε το εσωτερικό της γυάλας. Όταν η Ρόουζ έφτασε στην κορυφή του Λόφου των Σπουργιτιών, η γυάλα είχε γεμίσει με τόσο πολύ φως που έλαμπε σαν προβολέας σε συναυλία.

Η Ρόουζ φρέναρε στον άδειο χώρο στάθμευσης έξω από την «Εταιρεία Στέτσον, Ντόνατ και Επισκευές Αυτοκινήτων». Καθώς έκλεινε το καπάκι της γυάλας, μια έντονη μυρωδιά τηγανισμένων ντόνατ πλημμύρισε τον αέρα. Κι όμως, ήταν ακόμα πολύ νωρίς για να ξεκινήσει η δουλειά.

Γι' αυτό η Ρόουζ κόντεψε να ρίξει κάτω τη γυάλα όταν τα κουδουνάκια της πόρτας τραγούδησαν ξαφνικά.

Η πόρτα άνοιξε διάπλατα. Ο Ντέβιν Στέτσον βγήκε έξω, σκουπίζοντας τα γράσα από τα χέρια του πάνω στο τζιν του και στο πρώην άσπρο μπλουζάκι του. «Γεια σου, Ρόουζ!» τη χαιρέτησε. «Τι κουβαλάς εκεί;» Πρόσφατα είχε αφήσει τα ανοιχτόξανθα μαλλιά του να μακρύνουν. Στο φως του ήλιου που ανέτελλε πίσω του, οι παιχνιδιάρικες μπούκλες του θύμιζαν αληθινό χερουβείμ.

«Εχμ... Να, τίποτα... Ένα μοδάτο φαναράκι που αγόρασε ο Σέιτς στο Παρίσι». Η Ρόουζ έβαλε βιαστικά τη γυάλα μέσα στον σάκο της, προτού προλάβει ο Ντέβιν να τη δει καλύτερα. «Δεν το χρειάζομαι τώρα που βγήκε ο ήλιος».

Το πρώτο φως της αυγής θα αποτελούσε το μαγικό συστατικό για μια φουρνιά αντιβροχικά προφιτερόλ, μα η Ρόουζ δεν μπορούσε να το εξηγήσει στον Ντέβιν. Όλη την προηγούμενη εβδομάδα έκαναν μαζί βόλτες με τα ποδήλατα στο πάρκο ή έπιναν τσάι στο καφέ *Τσάι και Λοιπά*. Ο Ντέβιν ήταν ασυζητητί ο πρώτος στη λίστα των Υποψήφιων Μελλοντικών Συζύγων της Ρόζμαρι Μπλις. Όμως, δεν έπαυε να είναι και ο γιος ενός μηχανικού αυτοκινήτων με αδυναμία στα λιπαρά ντόνατ. Δεν ήταν ένας Μπλις, οπότε τα μαγικά που συνέβαιναν στο εργαστήριο της οικογένειας έπρεπε να παραμείνουν επτασφράγιστο μυστικό.

«Φαναράκι; Τέλειο», σχολίασε ο Ντέβιν. Και μετά, έσκυψε κοντά στη Ρόουζ και τη φίλησε στο μάγουλο. «Καλημέρα».

«Καλημέρα», ψιθύρισε η Ρόουζ, μ' ένα χαμόγελο τόσο πλατύ που θα ήταν ορατό ακόμα και από το ερευνητικό όχημα στον πλανήτη Άρη. «Γιατί ξύπνησες τόσο νωρίς; Έχεις αϋπνίες; Να σου ψήσω κάτι που θα σε βοηθήσει να κοιμάσαι; Μπορώ και τώρα αμέσως!»

Ο Ντέβιν έβαλε το χέρι του στο μπράτσο της. «Σηκώθηκα να επισκευάσω το μηχανάκι μου, πριν αρχίσει η πολλή δουλειά». Σπρώχνοντας μια μπουκλα από τα μάτια του, της χαμογέλασε χαρούμενα. «Όλα είναι υπέροχα από τότε που ανοίξατε ξανά το ζαχα-

ροπλαστείο σας. Μην ανησυχείς για τίποτα, Ρόουζ».

Όλα είναι υπέροχα, προσπάθησε να πείσει τον εαυτό της η Ρόουζ. Νιώσε ευτυχισμένη!

Όμως, βαθιά μέσα της τη βασάνιζε ένα ύπουλο, δυσάρεστο συναίσθημα, μια φωνή που σφύριζε: Δε θα κρατήσει για πάντα. Ύστερα από όλα εκείνα τα απαίσια πράγματα που είχαν συμβεί, όλες τις απόπειρες να κλαπεί ο μαγικός Τσελεμεντές της οικογένειάς της, η Ρόουζ δεν μπορούσε να μη φοβάται ότι σύντομα κάτι θα γινόταν πάλι, κάτι που θα μαύριζε τη χαρά όλων. Και αυτό το κάτι μάλλον θα φορούσε γόβες στιλέτο και το χαρακτηριστικό άρωμα της σατανικής θείας Λίλι. Όσο κι αν η Ρόουζ πάσχιζε να νιώσει αληθινά ευτυχισμένη, δεν ξεχνούσε το δυσοίωνο σημείωμα που είχε λάβει στα δέκατα τρίτα γενέθλιά της.

Θα τα ξαναπούμε σύντομα. Με αγάπη, Λ.

«Ω, τρέμεις!» αναφώνησε ο Ντέβιν. «Έλα, πάρε τη ζακέτα μου». Σήκωσε τα χέρια του στους ώμους, αλλά συνειδητοποίησε ότι δε φορούσε ζακέτα. «Εχμ... Πάρε το μπλουζάκι μου!»

Η Ρόουζ κατακοκκίνισε παρακολουθώντας τον να ανεβάζει το λερωμένο μπλουζάκι πάνω από το κεφάλι του. «Καλύτερα να παραμείνεις με τα ρούχα σου».

«Εντάξει». Ο Ντέβιν έβαλε αμήχανα τα χέρια στις τσέπες κι άρχισε να ταλαντεύεται πέρα δώθε. «Θες να δούμε μια ταινία αργότερα; Παίζει ένα μιούζικαλ

επιστημονικής φαντασίας στο Σινέ Κακοτυχώρι, με τίτλο *Η Άρια του Εξωγήινου Καταστροφέα*. Αν σου αρέσει αυτό το είδος, εννοώ».

«Θα το ήθελα πολύ», απάντησε η Ρόουζ.

Ύστερα, αποχαιρετίστηκαν. Η Ρόουζ άφησε το ποδήλατο ελεύθερο στην κατηφόρα του Λόφου των Σπουργιτιών, νιώθοντας ελαφριά σαν να είχε φάει μια ολόκληρη φουρνιά αέρινα εκλέρ.

Σίγουρα η θεία Λίλι βρισκόταν κάπου εκεί έξω, όπως και τα διαβολικά μέλη της Διεθνούς Αδελφότητας της Τρυπητής Κουτάλας. Όμως, για πρώτη φορά εδώ και μέρες, έστω για τα δέκα λεπτά που χρειάστηκε για να γυρίσει στο σπίτι, η Ρόουζ δεν ξανασκέφτηκε το ζήτημα.

Είχε αγόρι.

Η Ρόουζ σιγοτραγουδούσε καθώς έμπαινε από τη δίφυλλη πόρτα της σάλας στην κουζίνα του ζαχαροπλαστέιου των Μπλις.

Η μητέρα της, η Πέρντι, στεκόταν πάνω από τον κεντρικό πάγκο χτυπώντας σαντιγί μέσα σε μια πελώρια γαβάθα. Τα σγουρά, μαύρα μαλλιά της είχαν γίνει άσπρα από την αλευρόσκονη, η ριγέ ποδιά της ήταν γεμάτη λεκέδες σοκολάτας. Η ζεστή κουζίνα ευωδίαζε μάφιν μύρτιλου, ψωμάκια κανέλας και κρουασάν βουτύρου.

«Καλώς την». Η Πέρντι φίλησε τρυφερά τη Ρόουζ στο μέτωπο. «Όλα καλά; Μάζεψες το φως της αυγής;»

Η Ρόουζ έδειξε χαμογελώντας τον σάκο της. Ξαφνικά, έπιασε το χέρι της μητέρας της, το σήκωσε ψηλά κι έκανε μια χορευτική στροφή σαν μπαλαρίνα.

«Πέρασες από τον Στέτσον, βλέπω», παρατήρησε η Πέρντι επιστρέφοντας στη γαβάθα της.

«Ίσως!» έκανε η Ρόουζ, πηγαίνοντας στο τεράστιο ψυγείο των Μπλις. Με το γύρισμα ενός μυστικού διακόπτη, άνοιξε την είσοδο για το μυστικό κελάρι κάτω από το εργαστήριο. Η Ρόουζ τοποθέτησε τη λαμπερή μπλε γυάλα στη θέση της, μαζί με τα υπόλοιπα μαγικά συστατικά της οικογένειας. Όταν ανέβηκε ξανά πάνω, βρήκε στην κουζίνα την τετράχρονη αδελφή της.

Η Λι στεκόταν στις μύτες των ποδιών της πάνω σ' ένα σκαμνί, δίπλα στην Πέρντι. Μια από τις βαμβακερές φανέλες του Τάι ήταν δεμένη γύρω από τον λαιμό της σαν αυτοσχέδια ποδιά. Συγκεντρωμένη με σοβαρότητα στον πάγκο, άπλωνε μια δόση ζύμης για ζαχαρομπισκότα.

«Μπαινοβγαίνει εδώ μέσα όλο το πρωί», μουρμούρισε η Πέρντι. «Ποτέ μου δεν έχω δει παιδί τεσσάρων χρόνων να δουλεύει έτσι. Έκανε όλα όσα της ζήτησα – έπλυνε ακόμα και τα πιάτα!» Κοιτάζοντας τριγύρω, πρόσθεσε: «Να 'ξερα μόνο πού τα έχει βάλει!»

Η Ρόουζ συνοφρυώθηκε. Στη Λι δεν άρεσαν οι διαταγές. Καθόλου. Γιατί λοιπόν ήταν τόσο πρόθυμη να βοηθήσει σήμερα; Άξαφνα όλη η ανησυχία, όλες εκείνες οι βασανιστικές σκέψεις που είχαν σβήσει με το φιλί του Ντέβιν Στέτσον γέμισαν πάλι το μυαλό της.

Αποφάσισε να μελετήσει την κατάσταση αυτοπροσώπως. Όταν η Πέρντι είπε στη Λι να πάρει τις φόρμες μπισκότων και να κόψει δέκα σκυλάκια και δώδεκα γατάκια, σε χρόνο μηδέν η Λι τα έστρωσε σε ένα λαδωμένο και αλευρωμένο ταψάκι, χωρίς μάλιστα να αφήσει καθόλου υπολείμματα ζύμης. Και όταν η Ρόουζ ζήτησε μερικά καθαρά σκεύη για ανακάτεμα, αμέσως έξι γαβάθες παρατάχθηκαν στον πάγκο κατά σειρά μεγέθους – έτσι ακριβώς όπως το προτιμούσε η Ρόουζ, αλλά χωρίς να το έχει πει ποτέ σε κανέναν.

Η Λι στάθηκε προσοχή. «Τι άλλο;»

Η Ρόουζ και η μητέρα της αντάλλαξαν ανήσυχες ματιές. Συνέβαινε στ' αλήθεια κάτι παράξενο με τη μικρούλα Λι, ή είχαν θορυβηθεί άσκοπα;

Τότε, η Ρόουζ σκέφτηκε να δοκιμάσει κάτι ακόμα. Γονατίζοντας, έδειξε το ταβάνι πάνω από το τεράστιο, επιδαπέδιο μίξερ στη γωνία. «Βλέπετε όλο εκείνο το αλεύρι;»

Τα μάτια της Λι ακολούθησαν το δάχτυλο της Ρόουζ μέχρι τους λευκούς λεκέδες που κάλυπταν το ταβάνι. Το μίξερ πετούσε σύννεφα υλικών αν γύριζε

πολύ γρήγορα, και μερικές φορές η Ρόουζ ξεχνούσε να χαμηλώσει την ταχύτητα.

«Πρέπει να καθαρίσεις εκεί», είπε η Ρόουζ. «Δε θέλουμε να πέσουν τα ξεραμένα υλικά σε καθαρή ζύμη».

Η Λι πιπίλισε σκεπτική τον αντίχειρά της, με το συνηθισμένο, γνώριμο ύφος.

«Ωραία. Όλα καλά», έκανε ανακουφισμένη η Πέρντι.

Τότε, η Λι σκαρφάλωσε ξανά στο σκαμπό της κι άρχισε να ξεφυλλίζει με φούρια τον μαγικό Τσελεμεντέ των Μπλις, που ήταν ανοιχτός πάνω στον πάγκο. Ακολουθώντας κάθε γραμμή με τον δείκτη της, παρατηρούσε προσεκτικά τις λέξεις, κουνούσε το κεφάλι όταν δεν έβρισκε τη συνταγή που ήθελε, και με τον σαλιωμένο της αντίχειρα γύριζε τη σελίδα για την επόμενη συνταγή.

«Δεν ήξερα ότι είχε μάθει να διαβάζει», ψιθύρισε η Ρόουζ στη μητέρα της.

«Δεν έχει μάθει». Στο πρόσωπο της Πέρντι χαράχτηκε μια βαθιά ανησυχία.

Η Λι χτύπησε τα χεράκια της, πήδηξε από το σκαμπό και στρώθηκε στη δουλειά. Αφού έλιωσε βούτυρο στον φούρνο μικροκυμάτων, το έριξε μέσα σε μια γαβάθα με τρίμματα μπισκότων. Ύστερα, πάτησε καλά το μείγμα σε ένα ταψάκι και κάλυψε την κρούστα με στρώσεις σοκολάτας, φιστικοβούτυρου και καραμέλας. Οι κινήσεις της ήταν τόσο γρήγορες που σχεδόν δεν τις έπιανε το μάτι. Μόνο όταν η Λι πετά-

χτηκε σαν σαΐτα στο μυστικό κελάρι, η Ρόουζ κατάφερε επιτέλους να δει σε ποια συνταγή ήταν ανοιχτός ο μαγικός Τσελεμεντές.

«Κολληματικές μπάρες», διάβασε φωναχτά. Μπερδεμένη, στράφηκε στη μητέρα της. «Όπως οι μπάρες δημητριακών; Και γιατί η συνταγή δεν αναφέρει τον σκοπό της;»

Η Πέρντι συνοφρυώθηκε. «Δεν την ξέρω αυτή τη συνταγή. Αλλά ας μην ανησυχούμε *ακόμα*».

Δυο λεπτά αργότερα, η Λι εμφανίστηκε από το ψυγείο κουβαλώντας μια τεράστια γυάλα. Αφού την άφησε κάτω αναστενάζοντας βαθιά, σκούπισε τον ιδρώτα από το μέτωπό της. Ύστερα, έβγαλε από τη γυάλα δύο χούφτες από το υλικό – μια κολλώδη μάζα με κεχριμπαρένιο χρώμα. Όταν την έσταξε πάνω από τα υπόλοιπα υλικά, η μάζα κόχλασε κι αναδεύτηκε σαν βραστή πύσσα, ώσπου τελικά ηρέμησε και απλώθηκε στη ζύμη σχηματίζοντας μια τελευταία στρώση, λεία και λαμπερή.

Η Ρόουζ και η Πέρντι κοιτάχτηκαν άναυδες. Η Λι τα έκανε όλα σωστά. Άρα, κάτι ήταν λάθος. Τι συνέβαινε;

Δεκαπέντε λεπτά αργότερα, η Λι έβγαλε από τον φούρνο το ταψί χρησιμοποιώντας τη φανέλα του Τάι αντί για γάντια. Αφού έκοψε με το μαχαίρι ένα μακρόστενο κομμάτι κολληματικής μπάρας, το κα-

ταβρόχθισε μονομιάς – γεμίζοντας τον τόπο λιωμένη σοκολάτα και κίτρινα ψίχουλα.

«Φαίνεται υπέροχο», είπε η Ρόουζ προσπαθώντας να χαμογελάσει. «Αλλά δεν είναι αυτό που σου ζήτησα να κάνεις». Έκλεισε το καπάκι της γυάλας. Η ετικέτα έγραφε: ΚΟΛΛΩΔΕΣ ΜΕΛΙ ΚΑΤΩΤΕΡΗΣ ΑΛΗΤΙΣΣΑΣ ΜΕΛΙΣΣΑΣ.

«Δε θυμάμαι να έχω ξαναδεί αυτό το υλικό», μουρμούρισε η Πέρντι.

Πίσω τους ακούστηκε ένα δυνατό τσαλαπάτημα. Η Ρόουζ και η μητέρα της γύρισαν απότομα, καθώς ένα δεύτερο, αηδιαστικό γκλουπ αντήχησε από τον τοίχο δίπλα στο επιδαπέδιο μίξερ.

Με ένα ξεσκονόπανο κι ένα μικρό σκουπάκι σφιγμένα στα δόντια της, σαν πειρατής που δάγκωνε το γιαταγάκι του, η Λι σκαρφάλωνε τον τοίχο. Ήταν μια αναρρίχηση σπασμωδική, αφύσικη, που άφηνε πίσω της σιχαμερά, λασπερά πατήματα. Πάντως, σε λίγα λεπτά η Λι είχε φτάσει αρκετά ψηλά ώστε να μπορεί, έστω κι αδέξια, να ξύνει το ξερό αλεύρι από το ταβάνι μέσα στο ξεσκονόπανό της.

«Ούτε καν εγώ δε θα έκανα κάτι τέτοιο», ψέλλισε η Πέρντι.

Ένα από τα παπούτσια της Λι τής έφυγε και προσγειώθηκε μ' έναν κρότο στο άδειο μπολ του μίξερ.

Η Πέρντι κοίταξε απεγνωσμένα τη Ρόουζ.

«Μπορώ να ανησυχήσω τώρα;» ρώτησε η Ρόουζ.

Ενα μυστηριώδες πακέτο φτάνει στο μαγικό ζαχαροπλαστέιο της οικογένειας Μπλις. Τι περιέχει; Ένα μπισκότο... που η Λι καλά θα κάνει να μην τολμήσει να δοκιμάσει! Μια μπουκίτσα αρκεί για να την τυλίξουν τα μάγια και να είναι αναγκασμένη να υπακούει στις εντολές ενός παράξενου σημειώματος στο εσωτερικό του γλυκίσματος. Το πρόσωπο που έγραψε το σημείωμα φαίνεται να ενδιαφέρεται ιδιαίτερος για τη γυάλα με το νούμερο 377, που περιέχει την Παλίρροια της Αφροδίτης, ένα πανίσχυρο και επικίνδυνο συστατικό, το οποίο έχει τη δύναμη να μεταμορφώνει όποιον το καταπίνει σε μαριονέτα. Η Ρόουζ έχει μια ιδέα για την ταυτότητα του αποστολέα... Η θεία Λίλι έχει επιστρέψει!

***Το τέταρτο βιβλίο του Μαγικού
Ζαχαροπλαστέιου, μια αστεία περιπέτεια
πασπαλισμένη με ζαχαρένια μαγικά.***

Μη χάσετε τα πρώτα τρία βιβλία της σειράς!

Από 9 ετών

ISBN: 978-618-01-2077-6

91 786180 120776

Εκδόσεις ΨΥΧΟΓΙΟΣ

www.psichogios.gr

ΚΩΔ. ΜΗΧ/ΣΗΣ: 19664